

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5776/2022
26.05.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Драгане Бољевић и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца – противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Тодоровић, адвокат из ..., против тужене – противтужиље ББ из ..., чији је пуномоћник Маја Ружић, адвокат из ..., ради развода брака, одлучујући о ревизији тужене – противтужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 14/22 од 19.01.2022. године, у седници одржаној 26.05.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧАВА СЕ пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж2 14/22 од 19.01.2022. године, у ставу другом изреке тако што се **ОДБИЈА** жалба тужиоца – противтуженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Лозници, Судска јединица у Љубовији П2 194/20 од 24.11.2021. године у ставу четвртом изреке.

У преосталом делу **ОДБИЈА** се као неоснована ревизија тужене - противтужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 14/22 од 19.01.2022. године.

Свака страна сноси своје трошкове поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници, Судска јединица у Љубовији П2 194/20 од 24.11.2021. године, првим ставом изреке, разведен је брак закључен дана ...2013. године у ... између тужиоца и тужене, уписан у матичну књигу венчаних која се води за матично подручје ..., под текућим бројем ... за годину 2013. на основу члана 41. Породичног закона РС. Другим ставом изреке, малолетна деца странака, син ВВ, рођен године и ћерка ГГ, рођена ... године, поверена су ради вршења самосталног родитељског права мајци, овде тужилји и са сваком променом адресе пребивалишта мајке мењаће се и адреса пребивалишта мал. деце. Трећим ставом изреке, уређен је начин виђања између тужиоца као оца и малолетне деце тако што ће се виђање између оца и малолетне деце одвијати по договору парничних странака као родитеља мал. деце. Четвртим ставом изреке, обавезан је тужилац као отац мал. деце да на име доприноса за издржавање сина ВВ, рођеног ... године, плаћа месечно износ од 17.000,00 динара, а за малолетну ћерку ГГ, рођену ... године износ од 13.000,00 динара, укупно 30.000,00 динара, тако што ће месечно досуђене износе уплаћивати на текући

рачун законског заступника мал. деце мајке ББ, најкасније до 10. у месецу за текући месец, почев од 04.08.2020. године, као дана подношења тужбе па надаље, све док ова обавеза по закону буде трајала или док ова пресуда не буде укинута или измењена, а док је заостале неисплаћене доспеле рате за издржавање тужилац обавезан да туженој исплати одједном. Петим ставом изреке, преко досуђених износа на име издржавања из става четвртог изреке ове пресуде за малолетну децу па до противтужбом траженог износа на име издржавања за мал. ВВ од 20.000,00 динара и за мал. ГГ од 20.000,00 динара, противтужбени захтев је одбијен. Шестим ставом изреке, тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да се обавезе да досуђени износи за издржавање мал. деце из става четвртог изреке ове пресуде плати од дана пресуђења, је одбијен. Седмим ставом изреке, одлучено је да свака страна сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 14/22 од 19.01.2022. године, првим ставом изреке, жалба тужиоца – противтуженог делимично је усвојена, делимично одбијена, жалба тужене – противтужиле је одбијена, а првостепена пресуда преиначена тако што је одбијен противтужбени захтев у делу да се тужилац – противтужени обавезе да од дана подношења тужбе 04.08.2020. године до дана подношења противтужбе 28.07.2021. године доприноси издржавању малолетног ВВ месечним износом од 17.000,00 динара и малолетне ГГ месечним износом од 13.000,00 динара, доспеле рате плати одједном, а будуће најкасније до 10. у месецу за текући месец уплатом на текући рачун тужене – противтужиле. Трећим ставом изреке, потврђена је првостепена пресуда у преосталом побијаном делу одлуке о децем издржавању и трошковима поступка. Четвртим ставом изреке, одбијен је захтев тужене – противтужиле за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против наведене пресуде, тужена је благовремено изјавила ревизију из свих законом прописаних разлога.

Тужилац је доставио одговор на ревизију.

Испитујући правилност побијане одлуке у смислу члана 408. Закона о парничном поступку, у вези члана 403. став 2. тачка 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија делимично основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужност, нити се ревизијом указује која је конкретно битна повреда поступка учињена.

Према утврђеном чињеничном стању, странке имају двоје малолетне деце, ВВ, рођеног ... године и ГГ, рођену ... године. ВВ иде у ... разред основне школе и његове месечне потребе на име исхране, облачења и износе око 23.500,00 динара, а мал. ГГ не иде у вртић и њене месечне потребе на име исхране и облачења износе око 13.000,00 динара. Од прекида заједнице живота странака у јуну 2020. године, деца су живела са туженом код њених родитеља у ..., а викенде су проводила са тужиоцем. Од септембра 2020. године до јуна 2021. године малолетна деца су код тужиоца била радним данима, јер је малолетни ВВ ишао у предшколску установу у ..., а викенде су проводила код мајке. Малолетна деца странака од септембра 2021. године живе са туженом у ..., у стану тужиоца, за који он отплаћује стамбени кредит у месечним ратама од 17.000,00

динара, а режијски трошкови износе око 20.000,00 динара. Тужена је по струци ..., тренутно је незапослена, тражи посао и не поседује непокретну имовину. Тужилац је ... у ... и остварује месечну зараду од 96.708,00 динара, живи у заједничком домаћинству са родитељима и бабом, а додатне приходе остварује од пчеларства. Мал. деци шаље храну и новац, а њиховом издржавању је у октобру и новембру 2021. године доприносио износом од 25.000,00 динара и сагласан је да на име издржавања малолетне деце плаћа укупно месечни износ од 30.000,00 динара.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је обавезао тужиоца да доприноси издржавању малолетног ВВ месечним износом од 17.000,00 динара и малолетне ГГ износом од 13.000,00 динара почев од поношења тужбе, па док за то постоје законски услови, применом одредбе члана 154. став 1, 160. и 162 став 3 Породичног закона.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и одбио противтужбени захтев за издржавање малолетне деце за период који претходи подношењу противтужбе (којим је тужилац обавезан да издржавању мал.деце доприноси од подношења тужбе 04.08.2020. године до подношења противтужбе 28.07.2021. године) са образложењем да су деца у међувремену од септембра 2020. године до јуна 2021. године током радне недеље живела код тужиоца, а викенде проводила код тужене, због чега није било места обавезивању тужиоца да децјем издржавању доприноси у том периоду.

По оцени Врховног касационог суда правилно су нижестепени судови одлучили да је тужилац, коме мал.деца нису поверена на самостално вршење родитељског права, у обавези да доприноси њиховом издржавању досуђеним месечним износом од 17.000,000 динара за мал. ВВ и 13.000,00 динара за мал. ГГ.

Одредбом члана 160. Породичног закона је прописано да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања, да потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања, а могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицања зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавеза за издржавањем других лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања. Када се одређује висина издржавања по члану 162. став 3. истог закона када је поверилац издржавања дете висина издржавања треба да омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете какав ужива родитељ дужник издржавања.

Међутим, по налажењу Врховног касационог суда, основано се ревизијом тужене указује да је другостепени суд приликом одлучивања о обавези тужиоца - да издржавању мал.деце доприноси у периоду од подношења противтужбе 28.07.2021. године док за то постоје законски услови (а не од подношења тужбе), погрешно применио материјално право.

Ово са разлога што је, имајући у виду досуђене износе на име издржавања, 17.000,00 динара за мал. сина и 13.000,00 динара за мал. ћерку и полазећи од најбољег интереса мал.деце, сагласно члановима 6. и 266. Породичног закона, правилно првостепени суд одлучио када је тужилац обавезао да издржавању малолетне деце

доприноси у периоду од подношења тужбе па док за то постоје законски услови, чиме егзистенција тужиоца као дужника издржавања неће бити угрожена, а мал.деци биће омогућен такав ниво животног стандарда који ужива тужилац као дужник издржавања.

Полазећи од законских одредаба које регулишу висину обавезе издржавања и утврђене чињенице за оцену могућности тужиоца као дужника издржавања у смислу одредбе члана 160. став 3. ПЗ, и то како зараду, тако и његове расходе, као и да нема законску обавезу издржавања других лица, а ценећи и укупне месечне потребе мал. деце и руководећи се њиховим најбољим интересом сходно чл. 6. и 266. ПЗ, ревизијски суд налази да се неосновано ревизијом указује да су досуђени износи на име издржавања мал. деце прениско одређени.

Наиме, овим износима обезбеђује се задовољење услова за правилан и потпуни развој мал.деце, у складу са њиховим утврђеним потребама, а при томе се не угрожава егзистенција тужиоца као дужника издржавања, док ће преостала средства за издржавање детета обезбеђивати законска заступница која се свакодневно брине о њему, како потребним новчаним износом, тако и доприносом у виду рада и старања које и иначе свакодневно улаже у негу и подизање малолетне деце.

Правилна је одлука о трошковима поступка, с обзиром да о накнади трошкова поступка у вези са породичним односима суд одлучује по слободној оцени у свакој конкретној парници на основу члана 207. ПЗ, водећи рачуна о разлозима правичности.

Из изнетих разлога, а на основу чланова 416. став 1. и 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставовима првом и другом изреке.

Тужилца је у поступку по ревизији делимично успела, па је овај суд одлучио да свака страна сноси своје трошкове поступка, сходно члану 207. Породичног закона.

**Председник већа – судија
Марина Милановић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић